

Motion till riksdagen 2024/25:338

av Jessica Rodén (S)

Behovsbaserad teckenspråksutbildning för föräldrar

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att se över förordningen om statsbidrag för teckenspråksutbildning för föräldrar, i syfte att främja en mer behovsanpassad och inkluderande utbildning, och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att möjliggöra utökad utbildningstid för föräldrar som inte når utbildningsmålen efter de tilldelade 240 timmarna för teckenspråksutbildning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

I Sverige föds årligen cirka 200 barn med hörselnedsättning eller dövhet, och lika många får en sådan diagnos under sin uppväxt. Majoriteten av dessa barn kommer från familjer där föräldrarna är hörande och saknar tidigare erfarenheter av teckenspråk. Föräldrarna behöver då lära sig teckenspråk för att kunna stötta sitt barn i den språkliga utvecklingen.

I dag erbjuds föräldrar en grundläggande introduktion till teckenspråk via regionen, varefter de kan delta i en mer omfattande teckenspråksutbildning för föräldrar (TUFF). Denna utbildning, som omfattar 240 timmar, är dock otillräcklig för många, vilket skapar hinder för både barn och föräldrar. Det finns dessutom föräldrar som inte använder sina 240 timmar. Erfarenheter från utbildningssamordnare pekar på behovet av en mer flexibel utbildning som kan anpassas efter individuella behov. SPSM framhåller vikten av ytterligare utbildningstid för de föräldrar som inte når utbildningens mål inom de tilldelade 240 timmarna. SPSM har även föreslagit ändringar i förordningen om statsbidrag för teckenspråksutbildning för föräldrar.

Den otillräckliga teckenspråksutbildningen påverkar familjernas delaktighet i samhället negativt. Föräldrar som inte kan kommunicera effektivt med sina barn kan känna sig isolerade och osäkra, vilket i sin tur kan minska deras förmåga att stödja barnets utveckling och sociala liv. Detta kan leda till negativa konsekvenser för barnets självförtroende och utveckling.

För det hörselskadade eller döva barnet innebär otillräcklig teckenspråksutbildning för föräldrarna att viktiga utvecklingsmöjligheter riskerar att gå förlorade. Språk är grunden för lärande, och utan starka språkliga färdigheter riskerar dessa barn att hamna efter sina hörande kamrater.

Jessica Rodén (S)